

• Об'єктивна сторона: вчинення насильницького діяння, яким створюється загроза загибелі людей, заподіяння значної матеріальної шкоди чи настання інших суспільно-небезпечних наслідків, а також загроза вчинення зазначених дій. Спосіб: будь-який;

• Суб'єкт: фізична осудна особа, яка досягла 16-річного віку;

• Суб'єктивна сторона: прямий умисел. Мета тероризму: примушування заінтересованих осіб до прийняття або неприйняття певного рішення, яке є вигідним для терористів.

3. Для боротьби з тероризмом важливе значення має міжнародний досвід, зокрема діяльність антитерористичних організацій, таких як: ізраїльські "Сейрет Матхамта "Я Мам", американська "Дельта", загін служби Нью-Йоркської поліції "ESU", поліції Лос-Анжелеса "SWAT" та інші, які реальними діями довели ефективність своєї боротьби з тероризмом.

1. Антипенко В.Ф. Поняття тероризму (кримінально-правове визначення) // Право України. – 1999. – №2. – С.92-95.
2. Дрьоміна Н. Тероризм і проблемам екстрадиції // Право України. – 2000. – №9. – С.98.
3. Ліпкан В. Щодо поняття тероризму // Право України – 2000. – №7. – С.66.
4. Ємельянов В. Об'єкт тероризму: його ознаки // Право України – 1999. – №11. – С.104-106.

ДЕРЖАВНО-ПРАВОВІ ГАРАНТІЇ ПРАВ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИТОРІВ В УКРАЇНІ

Наталія Чмир,

У курсу, юридичний факультет.

*Науковий керівник – Кеумен І.М.,
старший викладач.*

Актуальність питання державно-правових гарантій прав іноземних інвесторів в Україні підтверджується наступними даними: за підрахунками економістів, Україна в найближчі 10 років потребує іноземних інвестицій в розмірі близько 40 млрд. дол., але займає одне з останніх місць по їх залученню серед країн, які йдуть шляхом ринкових перетворень. Подолання цієї проблеми можливе за наявності ефективної дієвої системи вказаних гарантій, які закріплені в міжнародних договорах про взаємне заохочення і захист інвестицій, а також, що є, на нашу думку, найголовнішим – можливість реального втілення в практичне життя гарантій закріплених як в національному законодавстві, так і в міжнародних договорах, укладених і ратифікованих Україною.

На сьогодні Україна надає захист іноземним інвестиціям шляхом визначення широкого кола державно-правових гарантій прав іноземних інвесторів. Проте є значні складнощі в їх реалізації через наявність прогалин і колізій в національному законодавстві, високих політичних, економічних та правових ризиків. На нашу думку, особливої уваги вимагають проблеми, що стосуються недоліків законодавства. Так, Законом України “Про режим іноземного інвестування”, серед інших закріплена гарантія у разі зміни законодавства, але починаючи з 1990 р., було прийнято близько 5 законів, які по-різному регламентували зміст вказаної гарантії. Справедливо зауважила у свій час Маргарет Тетчер, що для діючих напряду чи в інших формах іноземних інвесторів головне – це проблема законів та підзаконних актів. Гарантія щодо незаконних дій державних органів та їх посадових осіб не забезпечена механізмом реалізації, адже шкода може бути завдана протиправними діями (бездіяльністю) не лише посадових, а й службових осіб державної влади та органів місцевого самоврядування. Гарантія компенсації і відшкодування збитків іноземним інвесторам, зокрема, завданими незаконними діями (бездіяльністю) вказаних вище осіб, не забезпечена джерелами виплати компенсацій і відшкодувань: вони відсутні в законах, які стосуються інвестиційної діяльності, бюджетної системи, а це створює проблеми при практичній реалізації норми, яка проголошує цю гарантію. Варто було б прислухатися до пропозиції Г. Пронської щодо встановлення обов’язку вищестоячих органів матеріально забезпечувати свої розпорядження, які зачіпають госпрозрахункові інтереси підприємств і брати на себе несприятливі наслідки виконання таких розпоряджень. При реалізації гарантії в разі припинення інвестиційної діяльності, постають проблеми, наприклад, при викупі акцій: ця процедура не містить щодо іноземних інвесторів гарантій, передбачених інвестиційним законодавством, тому здійснюється на загальних засадах. Гарантія переказу за кордон доходів прибутків і інших коштів, отриманих іноземним інвестором, містить необґрунтоване обмеження, що переказ цих сум здійснюється у іноземній валюті.

Реальні умови господарювання показують, що в Україні існує надзвичайно високий вплив адміністративної системи – будь-який орган виконавчої влади може впливати своїми безпосередніми діями на умови діяльності іноземних інвесторів і змінювати їх так, як вигідно державі, а не інвестору (мотивуючи свої дії, наприклад, збільшенням надходжень до бюджету), що є загрозою реалізації вказаних гарантій.

Наслідком цього є низька активність іноземних інвесторів на досить перспективному українському ринку. Тому, основним завданням, яке сьогодні постає перед Україною, є переконати інвесторів в тому, що вона дотримуватиметься проголошених нею ж принципів роботи, які базуються на ефективній системі державно-правових гарантій.

1. Богуславский М. Иностранные инвестиции – правовое регулирование. – М., 1996. – С.6.
2. Пронская Г. Правовая организация отраслевых хозяйственных систем. – К., 1985. – С.129.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРОБЛЕМ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ В УКРАЇНІ

Леся Яворська,

V курс, юридичний факультет.

Науковий керівник – Ославський М.І.,

кандидат юридичних наук, доцент.

Інститут державної служби ще не сформований і існує цілий ряд питань, для вирішення яких необхідне правове регулювання, вмiле регулювання на практиці. Від належного вирішення проблем державної служби залежить якість функціонування всього державного апарату.

Питання про інститут державної служби доцiльно розглядати з двох сторiн: регулювання, яке вiдноситься до державної служби – це сфера державного і адміністративного права; всі інші питання повинні встановлюватися трудовим законодавством. На жаль, в правовій літературі навіть на даний час такий підхід до дослідження державної служби відсутній. Разом з тим аналіз законодавства дозволяє ставити цю проблему.

Ст. 3 Конституції України встановлює, що «Людина, її життя та здоров'я, честь і гідність, недоторканність та безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю... Права та свободи людини визначають зміст і спрямованість діяльності держави...» Тому, на нашу думку, є всі підстави для впровадження терміну «громадська служба» з метою забезпечення належного впливу на розуміння пересічною людиною призначення діяльності «громадських (державних) службовців», а «громадськими (державними) службовцями» свого призначення – служіння державі через служіння суспільству в першу чергу, а не навпаки. Сприймаючи слово «державна», людина поки що не ототожнює її з собою та багатьма іншими такими ж як вона.

Діяльність будь-яких структур залежить головним чином від їх персоналу. «Якими би добрими не були решта умов функціонування організаційної системи... при слабкому кадровому забезпеченні закладені в ній переваги не можуть бути реалізовані, а навпаки – відмінний кадровий склад здатний нейтралізувати переважну частину недоліків» [1, с.341]. Спiрними є окремі ознаки суб'єкта права на державну службу, що визначені в ст.4 Закону. Зокрема, що означає одержання особою «відповідної освіти»? Виникає цілком слушне питання – одержання освіти відповідної чому? Відповідно до Закону «Про державну службу» лише посадові особи та лише державних органів та їх апаратів несуть державну